

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Bc. G. Š.**, zastoupená Mgr. Janem Šmídem, advokátem se sídlem Jugoslávská 620/29, Praha 2, proti žalované: **Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky**, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 2. 2019, čj. 1076103/1, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2019, čj. 14 Ad 7/2019-53,

t a k t o :

- I. Návrh žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalované **s e u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení.
- III. Soud **v y z ý v á** žalovanou, aby ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za kasační stížnost, který činí podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků částku **5 000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná shora označeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí revizní lékařky žalované ze dne 20. 12. 2018, čj. 1076103/1, kterým revizní lékařka zamítla žádost společnosti Proton Therapy Center Czech, s. r. o., o uhrazení zdravotního výkonu „Protonové ozáření mimo kraniospinální osu“ pro žalobkyni.

[2] Rozhodnutí žalované napadla žalobkyně žalobou, které Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem vyhověl a rozhodnutí žalované zrušil z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti. Nepřezkoumatelnost městský soud shledal v nevypořádání námitek žalobkyně pojících se k posouzení bezpečnosti protonové radioterapie oproti fotonové radioterapii a nereagování na předložená odborná stanoviska, ze kterých plyne vhodnost protonové radioterapie pro žalobkyni.

[3] Včas podanou kasační stížností se žalovaná (dále „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku městského soudu. Společně s kasační stížností vnesla návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu tvrdí, že v případě vyhovění kasační stížnosti by došlo v mezidobí od vykonatelnosti rozsudku městského soudu k velmi nežádoucímu stavu nejistoty ohledně postupu stěžovatelky v obdobných věcech. Městský soud rozhodl velmi rozporně a zavázal stěžovatelku rozhodnout podle nikoliv zcela zřejmých kritérií. Jedná o situaci, kdy zákon předvídá posouzení úhrady léčby revizním lékařem, avšak samotná léčba v posuzované věci již prokazatelně proběhla. K vyjasnění těchto otázek neměla stěžovatelka příležitost a mělo by k němu dojít právě v řízení před Nejvyšším správním soudem. Podle stěžovatelky žalobkyni v případě přiznání odkladného účinku žádná újma na zdraví nevznikne, neboť požadovanou léčbu již podstoupila a dožaduje se finanční náhrady za její úhradu. Žádné další náklady již žalobkyně na léčbu vynakládat nebude, tudíž jí nevznikne ani žádná finanční škoda. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s veřejným zájmem. Naopak ve veřejném zájmu je, aby bylo postaveno najisto, jak mají zdravotní pojišťovny postupovat v obdobných věcech.

[4] Žalobkyně považuje návrh na přiznání odkladného účinku za nedůvodný. Tvrdí, že argumenty stěžovatelky nesvědčí o vzniku újmy na její straně, která by byla takové intenzity, aby odůvodňovala přiznání odkladného účinku. Odkázala na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, dle kterého hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci sama o sobě není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Z usnesení dále citovala závěry, ze kterých plyne, že obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu. Považovala-li by se pouhá hrozba existence dvou odlišných rozhodnutí sama o sobě za újmu, musel by být odkladný účinek přiznáván téměř ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno. Takový postup by odporoval smyslu a účelu zákonné úpravy a mohl by vést k nerovnosti stran. Stěžovatelkou tvrzený „*nežádoucí stav nejistoty*“ proto není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka jako zdravotní pojišťovna je nepochybně vybavena odborným aparátem, který je schopen postupoval v intencích napadeného rozsudku, zvláště existují-li v zákoně jednoznačná vodítka, jak žádosti posuzovat, a to i bez aplikace vyhlášky Ministerstva zdravotnictví, jejíž protiústavní aplikaci městský soud v této věci shledal. Mylná je rovněž argumentace o absenci újmy na straně žalobkyně. Ta totiž protonovou léčbu dosud nepodstoupila, protože nedisponuje dostatečnými finančními prostředky, aby ji mohla uhradit. Je pro ni naprosto šokující, že je stěžovatelka vůbec schopna tuto námitku formulovat, když se nezakládá na pravdě. Jestliže to tvrdí, měla by tvrzení doložit důkazy.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Kromě formální podmínky, jíž je podání návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší,

pokračování

než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že *„s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům”* (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS).

[7] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda stěžovatelka uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Nejvyšší správní soud předně upozorňuje, že povinnost správního orgánu rozhodnout v souladu s právním názorem krajského (městského) soudu vysloveným v rušícím rozsudku (vydaném v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu) nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS a ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Nadto zdejší soud již v citovaném usnesení rozšířeného senátu čj. 10 Ads 99/2014-58, uvedl: *„Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu žalovaný obává, by pro něj byl zásadním zásahem, kterým by byl důležitý veřejný zájem skutečně ohrožen. (...) Obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu. Dodržení závazného právního názoru a v tomto důsledku pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže proto pro žalovaného bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku.“*

[8] Stěžovatelka sice tvrdí, že městský soud *„rozhodl velmi rozporně a zavázal stěžovatelku rozhodnout podle nikoliv zcela zřejmých kritérií“* a hrozící újmu spatřuje ve vzniku právní nejistoty ohledně způsobu vyřizování obdobných případů, avšak Nejvyšší správní soud nemohl odhlédnout od toho, že městský soud ji ve skutečnosti nezavázal rozhodnout určitým způsobem, nýbrž její rozhodnutí zrušil *„pouze“* z důvodu nepřezkoumatelnosti a zavázal stěžovatelku, aby se v rozhodnutí zabývala některými skutečnostmi, což ve zrušeném rozhodnutí neučinila. Už jen z tohoto důvodu stěží obtojí argumentace stěžovatelky (navíc velmi obecná), podle níž by jí pouhým podřízením se závaznému právnímu názoru městského soudu vyjádřenému v napadeném rozsudku měla vzniknout závažná újma. Ke vzniku újmy nemůže dojít tím, že na základě rozsudku městského soudu je stěžovatelka povinna pokračovat v řízení a vydat nové rozhodnutí, z něhož bude zřejmé, jakými úvahami se stěžovatelka řídila a jak o námitkách žalobkyně konkrétně uvažila. Další právní důsledky, kromě toho, že je stěžovatelka povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení, pro ni z napadeného rozsudku neplynou (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, čj. 7 As 28/2019-36).

[9] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného uzavírá, že stěžovatelka nedostatečně tvrdila a tím spíše ani neprokázala, že by v důsledku účinků kasační stížnosti napadeného rozsudku hrozila reálná újma veřejným zájmům či přímo jejím právům. Vzhledem k tomu, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být splněny kumulativně, nezabýval se Nejvyšší správní soud již dalšími podmínkami pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrh zamítl.

[10] K výše uvedenému lze ještě dodat, že tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti. Usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté, a proto při změně skutkových okolností lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodovat i opětovně, stejně tak lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích *per analogiam*; srov. k tomu usnesení ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto výrokem II. vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1080227119**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

[13] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti i v nyní projednávané věci spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[14] Tento soudní poplatek nebyl současně s podáním kasační stížnosti zaplacen, soud proto stěžovatelku vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu.

Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. **Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080227119.**

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

K výroku III: Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by Vám mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělíte soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doložíte, že bez své viny jste nemohla poplatek dosud zaplatit. K zaplacení poplatku po marném uplynutí stanovené lhůty se nepřihlíží.

Máte-li za to, že jsou u Vás splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, můžete ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně 10. října 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: